

Rezumatul Studiului 1 - Introducere la cartea Deuteronomul

A Marea luptă.

- ❖ Dumnezeu este dragoste. Tot ceea ce emană de la El este iubire. Ceea ce El dorește de la creaturile Sale este ca ei să-L iubească din toată inima (Deut. 6: 5).
- ❖ Dar iubirea, pentru a fi iubire, trebuie oferită de bunăvoie. Din acest motiv, Dumnezeu a creat ființe libere, raționale, cu capacitatea de a înțelege și de a alege.
- ❖ Aceasta implică un risc: ca cineva perfect să aleagă să nu-l mai iubească pe Dumnezeu, să pună sub semnul întrebării regula divină și să se răzvrătească împotriva Creatorului său.
- ❖ Astfel a început rebeliunea lui Lucifer. Un înger perfect și frumos care, în ciuda poziției sale înalte în Cer, a râvnit mai mult (Ez. 28:11-19; Is. 14:12-15).

B Omenirea rebelă.

- ❖ O treime din îngeri au susținut rebeliunea lui Lucifer (Apoc. 12:4). Din păcate, Adam și Eva au decis, de asemenea, să-l creadă în loc să se încreadă în Dumnezeu (Gen. 3:4-6). Din acel moment, Pământul a devenit parte a Marii Lupte.
- ❖ Aproape toată omenirea a încetat să-l mai iubească și să-l onoreze pe Dumnezeu, devenind din ce în ce mai depravată. Așa că Dumnezeu a decis să distrugă rebelii cu un potop (Gen. 6:13).
- ❖ Cu toate acestea, în cel mai scurt timp s-au întors să se închine idolilor lor și să se mândrească cu propriile lor lucrări. Din nou, Dumnezeu a trebuit să intervină. El a distrus turnul Babel, a confundat limba și a împrăștiat omenirea pe tot pământul (Gen. 11:5-8).

C Seminția lui Avraam.

- ❖ După risipirea Babelului, Dumnezeu a chemat un om - Avram, adică Avraam - să păstreze prin el și urmașii săi cunoașterea lui Dumnezeu și să facă cunoscut lumii Planul Mântuirii.
- ❖ Chiar dacă familia lui Avraam nu a fost un exemplu de perfecțiune și au ajuns sclavi în Egipt, Dumnezeu era încă în control.
- ❖ În mijlocul ignoranței, erorii și lipsei de cunoaștere a adevărului, sămânța lui Avraam (poporul lui Israel) a fost adusă din Egipt de către Dumnezeu cu o mână puternică, prin robul său Moise. Misiunea Lui: să moștenească Țara Promisă și să fie o lumină în lume pentru a binecuvânta toate națiunile.

D Legământul de la Sinai.

- ❖ Minune după minune, Dumnezeu și-a condus poporul pe Muntele Sinai pentru a face un legământ special cu ei.
- ❖ Deși legământul prevedea ascultarea de cele Zece Porunci și de restul legilor, era un legământ al harului. Israel a fost un popor special pentru că Dumnezeu i-a ales, nu pentru că i-ar putea oferi ceva lui Dumnezeu și nici pentru că au avut calități speciale (Deut. 7:7-8).
- ❖ Israel s-a angajat solemn să păstreze acest legământ. Din nou, sângele ar fi mijlocul folosit de Dumnezeu. De data aceasta, pentru a ratifica legământul prin stropirea oamenilor cu el (Exodul 24:7-8).

E 40 de ani în deșert.

- ❖ În ciuda bunelor intenții ale oamenilor, adevărul este că aceștia nu au putut să păstreze legământul. La prima absență a lui Moise, ei au făcut un idol și l-au venerat (Ex. 32:1).
- ❖ Când a venit momentul crucial pentru a intra în Canaan, credința lor a eșuat și s-au descurajat (Numeri 14:3-4). În ciuda a tot ce pățiseră, ei au refuzat să-L asculte pe Dumnezeu.
- ❖ Ca pedeapsă, Dumnezeu i-a ținut 40 de ani în deșert, până când o nouă generație a fost pregătită să posede țara.
- ❖ Acum, Moise este însărcinat să încurajeze această nouă generație și să ratifice legământul cu ei. Despre aceasta este vorba despre cartea Deuteronom.

CARTEA DEUTERONOM

Cuvântul „Deuteronom”, titlul cărții, derivă din traducerea greacă (Septuaginta) a unei fraze găsite în Deuteronomul 17:18, „o copie a acestei legi”, care înseamnă literal „o secundă [adică o repetare] a acestei legi”. Acest titlu indică nu numai repetarea legii primite inițial la Muntele Sinai, ci și o trecere în revistă a învățăturilor lui Dumnezeu.

Titlul ebraic, Debarim („cuvinte”), este preluat din prima teză a cărții. Această primă frază este paralelă cu ultima din Numeri: „Acestea sunt poruncile” (Num. 36:13). În acest fel, înțelegem că „cuvintele” adresate de Moise poporului sunt, în realitate, poruncile lui Dumnezeu.

Cartea conține patru mari prelegeri:

- 1) Revizuirea istoriei (Deut. 1:1-4:43).
- 2) Repetarea Legii (Deut. 4:44-28:6).
- 3) Chemarea la păzirea legământului (Deut. 29-30).
- 4) Ultimul apel pentru a citi și a-și aminti Legea, cântarea lui Moise, binecuvântarea lui și despărțirea înainte de a muri (Deut. 31-34).

Structura generală a cărții, cuprinsă în primele trei discursuri, urmează modelul vechilor tratate de legământ dintre suveran și vasalul său (egipteni și hitiți):

- ✚ Preambul (Deut. 1:1-5).
- ✚ Prolog istoric (Deut. 1:6-4:49).
- ✚ Stipulări generale (Deut. 5-11).
- ✚ Stipulări specifice (Deut. 12-26).
- ✚ Binecuvântări și blesteme (Deut. 27-28).
- ✚ Loialitatea legământului și martori (Deut. 29-30).